

ÁLDÁS EREJE A SZAVAINKBAN

2016. december 18.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának előben elhangzott szövege belső használatra –

Isten leheletfinom jelenlétében vagyunk, itt van a közléseivel közöttünk és várja, hogy a szívek meghallják, amit szólni akar. Ugyanis az Úr kijelentette magát ma nekem, hogy Ő a gyógyító közöttünk, és ma nagyon erős gyógyító kenet lesz a szívben is. Nemcsak a fizikális szív artériái fognak gyógyulni, hanem a megrepedezett, megtört szívek repedezései is el fognak tűnni hegek nélkül úgy, mintha soha nem is lett volna ott bántás, gorombaság, vagy sérelem. Ezt egyedül Isten tudja megtenni!

Az én életemben is elvégezte ezt, és most felkínálja a tiédben is. Ezt a balzsamos, olajos munkát fogja ma a Szellem elvégezni, és ha átadod magadat, akkor újra olyan teljes leszel, mintha azok a bántások nem léteztek volna soha! Akkor fogod tudni hordozni úgy a szeretetét, hogy másoknak is elvidd, hogy lám, szeret téged az Úr! Csordult lesz az edényed akkor, mert teljes vagy Vele!

Amikor beteljesedünk az Úr „csoda-szeretetével”, akkor tudunk abból a teljességből, abból a túlcordulásból vinni másoknak is örömezenetet, hogy *szeret téged az Úr!* Így tudod elmondani a saját bizonyosságodat, hogy milyen hatalmas dolgokat cselekedett veled az Úr. Ezeket kell hirdetnünk a világban, így ismerik meg az Úr jóságát azok, akik még nem hallottak róla. Ne felejtse el, hogy volt egy nap, amikor mi sem hallottunk róla!

Én egy kicsit előbb jöttem be a királyságba, mint te, és én sem tudtam erről. De ahogyan bejöttem a királyságba – és ahogy te is bejöttél –, az Úr egyet várt tőlünk nagyon, mégpedig hogy vigyük hírül az Ő királyságát! Vigyük hírül ezt a kincset, amit találtunk, vigyük hírül ezt a királyságot, amibe kerültünk, ami bennünk él, ez Isten királysága! Itt belül egy valóságos birodalomba kerültünk és hívjuk be azokat, akik még nem ismerik!

És mi szebb annál a bizonyoságnál, amikor el tudod mondani, hogy ez a szeretet milyen teljes és milyen feltétel nélküli! Ez egy szerető teljesség! Amikor ez megérinti a másikat, akkor nem kell őt gyözködnöd, mert akkor már fogja tudni, hogy itt a helye, az Úr királyságában. Ebben a gyülekezetben, vagy egy másikban, de fogja tudni, hogy az Úr lett a mindene, mert a szerető Úr Jézus megtalálta! Ez nagyon fontos üzenet, aktívnak kell lennünk ebben, mert az Úr várja a kint lévöket, nagyon vágyakozik utánuk!

Érzem ezt a vágyakozást nap mint nap azok után, akik még nem hallottak felőle, vagy ha hallottak, de legyintettek és azt mondták, hogy hagyjál már engem ezzel a vallásos valamivel... és továbbmennek! Meg kell érteniük az embereknek, hogy nem egy vallásos üzenetet hozol nekik, mert *te nem vallásos vagy, hanem benned Isten lüktető élete van*, és ez az élet szeretne lakozást venni bennük is. Egy örök életet, isteni életet hordozunk, és ezzel szeretnénk megismertetni mindenkit, aki körülöttünk él és mozog, mert ők így csak élő-halottak, akik fizikai testben élnek, de a szellemükben holtak. Amikor ezt megértik, akkor fognak kinyúlani az Úrért!

Dicsőség legyen Neki, hogy jövőre szorgalmasabbak leszünk és nagyobb buzgalommal, szorgalommal és odaadással végezzük ezt, mert ez mindnyájunk elkötelezése, ahogy zárjuk az évet! Az Úr azt kéri tehát tőlünk, hogy legyünk buzgalmasabbak, hogy buzogjon bennünk a szerelem minél nagyobb tüzzel, ne csak takarékon égjünk!

Buzgó szerelemmel, féltő, óvó szerelemmel menjünk ki, és ha valaki meghallgat minket, érezze meg, hogy ez mennyire szorongató szerelem! Hányan tudjátok, hogy ez a szerelem szorongatja az embert? Igen, szorongató az Úr Jézus Krisztusnak a jelenléte! Ezt kívánom nektek jövőre, hogy ez a láng minél jobban, minél nagyobb lánggal égjen!

Isten ugyanis az áldások Istene, és ezt nem titkolja, szeretné az életünket az *áldások* teljességében látni. Szeretné, hogy lássuk akkor is, ha még nem járunk benne. Az *átok* nagyon valóságos a földön. Amerre csak nézünk, mindenütt találkozunk az átokkal.

De azt azért tudnunk kell, hogy ha olvassuk a Mózes 1. könyvének 1. és 2. fejezetét, akkor minden, amit ott Isten előhoz, arról azt írja, hogy látta Isten, hogy az jó. Amiket teremtett, és amiket előhozott, és amiket alkotott, mindazok jók és *igen jók voltak*.

Nem volt jelen az átok addig az Írásokban az első két fejezetben, amíg Ádám ki nem adta a kezéből a hatalmat, ami rá bízott. Egy kísértés volt, és tudnunk kell, hogy mindaz, ami ma történik a földön, az a gonosznak a munkája, de az nem a sátánnak az angyali hatalmával történik a földön.

A mennyben a sátán, Lucifer, Isten egyik arkangyala volt, de a földet nem evvel a hatalmával birtokolja, hanem azzal a hatalommal, amit Isten Ádámnak adott. Azok áldások voltak, és mikor a cselszövésével és Ádám felségárulásával ez a *hatalom átkerült* Lucifer kezébe, és lett belőle sátán, akkor ezek az *áldások kifordultak*, elfordultak, és átokká lett.

A föld és az ember *átok alá* került. Ez mutatja, hogy Isten micsoda *hatalmat adott* az embernek, Ádámnak. Megparancsolta, hogy *áldásokban járjon*. Vegye hatalma alá a földet, birtokolja, és sokasodjon, szaporodjon. Vegye hatalma alá, birodalma alá a földet.

Mikor kiadta a kezéből, a sátán lett a *feljebbvalója*. Az áldáshalmaz, amit Isten Ádámnak adott, *átkerült* a Lucifer kezébe, és lett átokká a földön. Mindaz a gonosz, amit látunk ma a földön, az nem Isten eredendő akaratában van, hanem Lucifernek az *elbirtokolt hatalma* ez, amit az embernek adott eredendően Isten, és áldásokra, uralkodásra adta.

Vedd birodalmad alá a földet, *uralkodj*, és így sokasodjatok! – és ez a sokasodás egy *áldáshalmaz*. Gyarapodjatok, népesítsétek be a földet, *minden a tiétek*, vegyétek, amire szükségetek van! Az *áldások sokasága* az életünkre került volna, ha nem történik az a *végzetes lépés*, hogy Ádám kiadta ezt a kezéből.

És mivel Isten *bérbe adta* a földet Ádámnak, ezért Isten nem *avatkozhatott be* közvetlenül. Kiesett Isten kezéből ez a lehetőség, így elő kellett hozni egy „második Ádámot”. Az utolsó Ádámot, mint tudjuk, Jézus Krisztust, akiben *visszaadta* az embernek azt a hatalmat, amit eredendően is neki szánt.

A második Ádámban, az utolsó Ádámban, a *Jézus Krisztusban* vagyunk képesek arra, ha *elfogadjuk* ezt a hatalmas megváltást, hogy *uralkodjunk* a sátán felett, sehogy másképp! Ugyanis ez a hatalom az ő kezébe került, Ádám kiadta a kezéből. Sokan okolják Istent olyan dolgokért a világban, amiről nem Ő tehet.

Mert az egy *eltorzult világ* lett, és az emberi hatalom, az első Ádám hatalma által tud a gonosz munkálkodni a földön, mert *kikerült* az ember kezéből. E világ istene lett a sátán, és e világ istene az *ember* eredendő hatalmát használja a földön. Az áldásokból lettek az átkok így.

Ezt látnunk kell ahhoz, hogy teljesen tudjuk értékelni azt, amit a „második Ádám” elhozott nekünk a Krisztusban. Isten *mit adott* nekünk, és mit végzett el számunkra, hogy milyen hatalmas munka volt ez, és mennyire szükséges volt, hogy ezt elvégezze azért, hogy *helyreállítsa* az embert. Egy helyreállítás történt ebben az isteni királyságban. A második Ádám királyságában, aki egyben az utolsó Ádám.

Szeretnék ebbe ma beletekinteni veletek, hogy ne álljunk tétlenül, amikor halljuk, hogy Istent vádolják a világban. Hogyan engedhette meg Isten? Hogy tehette Isten? Miért és hogyan? És rögtön Istenre mutogatnak, mintha Isten tehetne azokról a szörnyűségekről, amik ma a világban vannak.

A *tudatlanság* teszi ezt velük, és nekünk pedig tudnunk kell, hogyan kell ezt megválaszolni. Így tekintünk az Igékre! Elindulunk egy igesor szerint, amit a Szellem adott arra, hogy ma rávilágítsunk az *áldásainkra*.

Annak ellenére, hogy a világ átok alatt van, hogy a föld átok alatt van, hogy az ember elveszett szellemi állapotában van, nekünk milyen *csodálatos kimenekedést* és áldásokat ad vissza Isten a megváltói munkája által.

Hogy micsoda kincs van az ember birtokában, akkor tudja meg, ha erre rálát, elkezd megélni és használni, miként lehetünk *áldások* mások számára. Nézzük ezt meg Péter apostol második levelében. Első fejezetben írja a Szentírás.

2PÉTER 1,2–4.

2. Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerése által.

Kegyelem és békesség. Ez Istennek a két hatalmas áldása az új teremtésben. *Kegyelem és békesség* adassék néktek bőségesen! Nézd meg Isten akaratát! Azt akarja, hogy küszködjünk, meg az átok alatt éljünk? Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen! Az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak *megismerése által*.

A megismerés szót ki szeretném emelni most. Ugyanis mindaddig, amíg nem kapunk erről pontos megismerést, hogy Isten a Krisztusban mit végzett el, addig ez a kegyelem és ez a békesség nem fog tudni kiteljesedni az életünkön, és valóban az átoknak a kisugárzása és hatása alatt fogunk élni úgy, mintha nem lenne megváltásunk.

Nagyon fontos, hogy *megismerd* ezt a kegyelmet és békességet, ami minden körülmény fölött garantálja számodra, hogy bármin kell átmenned az életben, te az Úr kegyelméből tudsz venni bőségesen, és az Úr békeségében tudsz élni bőségesen. Mert így akarja adni. Az Úr nem szűkmarkúan hozza az áldásait, *bőségesen* hozza ezeket.

Ahogy olvastam, bőségesen adja ezt, a *megismerés által*. Meg kell ismernünk Őt, és azt, *amit elvégzett*. Mert amíg e felől tudatlanok vagyunk, addig valóban ki tud játszani minket az ellenség, és a kénye-kedve szerint tud dobálni minket az életben. De ha egyszer megismerjük, akkor vége a játékainak! Ámen!

Erre hívlak benneteket ma, hogy nézzük ezt meg részletesebben. Elkezd magyarázni, kibontja a hármassal, ami a kettes versben egy csodálatos felvillanás. Hogy nekem kegyelem és békesség adatott, bőséggel? Bőséggel?

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

Ez megtörtént. Ez egy múlt idejű állítás. Isten megajándékozott minket az Ő isteni ereje által. Hatalma volt mindennek felett, és megtette. *Megajándékozott* minket, ami az életre és istenfélelemre való. Az élet összes komponensével, ami szükséges ahhoz, hogy egy boldog, kiteljesedett, kegyelemmel teljes, irgalommal teljes, békességgel *teljes életet* élhess, mindazzal megajándékozott téged!

Képzeld ezt el! Isten így tekint rád! Ha ezt az ember közelebb engedi magához, akkor a lenyűgözés állapotába kerül. Isten ezzel a pár sorral egyszerűen lenyűgözi az embert! Uram, ezt elvégezted értem? Én ide az életre, és az istenfélelemre lettem elrendelve a te isteni jóvoltodból? Az isteni erődből?

Az Ő megismerése által – folytatja. Újra hivatkozik erre, hogy mindez, ami az életre, és erre az istenfélelemre szükséges, ez *megismerés által* lesz úgy, hogy tudod élni is azt. Az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott erre!

Ha nézel más fordításokat – ez is gyönyörű –, de vannak fordítások, amelyek úgy hozzák: *az Ő saját dicsőségére, és a hatalmára hívott el minket*. Behívott minket ebbe az örökségbe, hogy gyere be az én dicsőségembe! Használd az én hatalmamot, az isteni természetet! Ezt a következő vers mondja.

2PÉTER 1,2–4.

4. Amely által a megígért igen nagy és becses áldásokkal ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.

Nézd meg ezeket a szavakat! Ennél már nem lehet magasztosabbra fogni. Igen nagy és becses áldások! Ez a mi örökségünk! *Becsés áldásokkal* ajándékozott meg bennünket! Isten ezeket nekünk adta. Az Ő részéről ez el van végezve, azt mondta, a tiéd.

Megajándékozott bennünket, hogy azok által *isteni természet* részeseivé legyetek. Mit szólsz ehhez? Úgy tekint rád Isten, hogy *vele egyenrangú* isteni természet örököse, hordozója vagy itt a földön! Isteni természetet ajándékozott neked!

Ez pedig azt jelenti, hogy az összes látható evilági anyagi dolog, kihívások, betegségek, fájdalmak, megütközések fölött mind képesek vagyunk ezzel az isteni természettel és az isteni hittel – mert az isteni hitével is megajándékozott – arra, hogy ebben az *isteni életben* éljünk. Egy ilyen istenfélelemben éljünk!

Az isteni élet meg tud jelenni a testünkben, például! Az isteni élet megláttatik a *szerveinkben*! Az isteni élet megláttatik a *szavainkban*! Mi nem beszélünk úgy, mint a világ, ha ezt megismerjük. Mert Isten sem beszél úgy.

Isten szavait fogjuk szólni, ha ezt megismerjük, és felfogtuk, hogy mit kaptunk, akkor ebben az az isteni életben a dolgokat, és szólítja elő a láthatatlanból a láthatóba. Mert megajándékozott ezekkel! Isteni élet részeseivé lettünk, az Ő nagy kegyelméből!

Érdemes ezen naponta egy kicsit időzni, hogy jobban tudjunk ebben járni, és együttműködni Istennel. Mert Ő ezt nem saját magunkért adta nekünk, hogy önkényuralmat folytassunk itt a földön ezzel a hatalommal, hanem úgy adta nekünk, hogy *vele közösségben* legyünk, egyként Ővele. Itt a földön pont úgy tudjunk élni, szólni, és járni, ahogy Ő onnan fönről azt elrendeli a számunkra. Erre adta oda az Ő életét.

Odaadta számunkra ezt az *isteni életet*. Az isteni élet pedig leveti magáról a betegségeket. Egyszerűen nem marad meg a gonosznak a szándéka, a gonosz különböző fondorkodása, nyiljai. Ezeket egyszerűen az isteni természet *leveti magáról*, nem marad meg rajta.

Ezt az isteni természetet kaptuk meg, *megörököltük*. Nekünk ajándékozta, hogy valóban ebben a kegyelemben és ebben a békességben járassunk, akármilyen körülmények között is kell átmennünk. Meg tudjuk mutatni, hogy *Isten él bennünk!*

Ez az *istenti természet* él bennünk, az isteni természet, és az *istenti hit!* Micsoda örökség ez! Lenyűgöző, ugye? Ha belegondolunk, hogy ez a kincs bennünk van, így írja, akkor így kell lennie! Isten nem hazudik, amikor ezeket leírja. Nem csak édesgetni akar minket magához, ezt valóban megcselekedte. Ez a valóság! Megcselekedte ezeket!

Isten *áldásokra teremtette* tehát az embert eredendően is. Ádám bűnbeesése után is Krisztusban *helyreállította* ugyanezeket az áldásokat, sőt! Egy olyan *pecséttel* adta ezeket vissza, hogy soha többé senki el ne lophassa. Ő az áldások Istene!

Mikor azt mondja, hogy teremtsünk magunknak embert, többes számban, a Szentháromságnak a szava ez, kihangzik. Teremtsünk! Jelen volt az Atya Isten, a Fiú Isten – az Ige –, és a Szent Szellem Úr Isten. *Mindhárman* jelen voltak, amikor azt mondták, hogy teremtsünk embert.

De nemcsak hogy teremtsünk embert, hanem teremtsünk magunknak embert. Istennek *terve* volt azzal, amikor az embert előhívta. A saját *öröme*re, a saját teljességére hívta elő, mert szerette volna megosztani az Ő *szeretetét* a teremtett lényel, az emberrel.

Kívánta az ember *közösségét*, és ezért teremtette őt. Teremtsünk magunknak embert! Isten az embert nem az átkokra teremtette, nem a bűnre, a betegségre, a fájdalmakra, a kínra teremtette. Ez Ádám *bűnbeesése folytán* jött be az ember életébe. Isten eredeti tervében ez nem szerepelt.

Ezt nagyon fontos látnunk, amikor szemben állunk valamivel, és megpróbáltatásaink, megmérettetések vannak! Akkor látnunk kell azt, hogy ez Isten *eredendő tervében* nem szerepelt. Ez az első, hogy könnyedén tudj végigmenni rajta.

Nem szerepelt Isten eredendő terveiben, hogy az emberi hatalom kifordult formája lett a sátánnak a birodalma, az *e világ istenének* a hatalma. Ez eredetileg az embernek volt a birtokában, amikor Isten azt mondta, hogy *uralkodjon az ember*, akit teremtek. Az én képekre, és az én hasonlatosságomra teremtem.

Lucifernek eredendően nem volt, csak angyali hatalma. Nem lett volna hatalma a föld felett, hogyha Ádám nem engedi ki azt a kezéből. Ezeket, ha átlátjuk, sokkal inkább bátrabbak leszünk, mert majd látjuk a *helyreállítást* is.

Hogyan történt ez az egész helyreállítás? Hova lettünk helyezve, és tulajdonképpen az erőnknek a teljében, és a hitünknek a teljében fogunk tudni *parancsolni*, ha ezekre rálátunk pontosabban. Fontos ezeket látni! Nehogy azt higgyük már, hogy az ellenség az erősebb, és olyan könnyedén két vállra tud minket fektetni, mert nem tud! Nem adjuk meg magunkat!

A bűnbeesés után rögtön, az első emberpár gyermekeinél, aki Káin és Ábel volt, *megjelent a bűn*, mégpedig a gyilkosság. Káin megölte Ábelt, és ez a vér, ez az ártatlan vér felkiáltott Istenhez. Felkiáltott Istenhez, és igazságszolgáltatást kért. Az ártatlan vér kiontása minden esetben *kiált Istenhez*.

Ezt azért is fontos tudni, mert amikor Isten hozta a szent vért a földre, ez a szent vér mennyivel inkább fogja szólani azt, amiért kiontatott az életedben. Ezt nagyon fontos tudni, hogy a *bűn így jött* a világra a bűnbeesés által. Nem ez volt Istennek az eredeti terve.

Istennek fel kellett *szabadítania a földet* az átok alól. Minden rossz irányba haladt attól a pillanattól kezdve, hogy a sátán kezébe került az a hatalom, amit Isten az embernek adott. Nem győzöm ma ezt hangsúlyozni! Nézzük meg, hogy mit tett Isten?

(Közben nagyon erős gyógyító kenetek vannak a tüdőben, valaki a tüdejével jött gyógyulni, akkor ez egy említésre méltó munkája Istennek, amit észlelek. Sok minden más is lehet, amit esetleg ti észleltetek, vagy tapasztaltok, számomra nagyon erőteljesen érzékelhető a tüdőben a helyreállítás, és megköszönjük Istennek Jézus nevében, hogy Ő végzi ezeket!)

A Galata levélnek egy nagyon fontos állítása, a harmadik fejezetben. A föld átok alá került, Istennek küldenie kellett egy *Megváltót*. Itt azt olvassuk, hogy Krisztus váltott meg minket.

GALATA 3,13–14.

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká tétetvén érettünk, mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ.

Eljött az a „második Ádám”, aki *magára vette* az átkot, a bűnt, a betegséget, és mindazt, ami a bűnnel kapcsolatos volt az életünkben, és azt *elvégezte*. Ezt itt is múlt időben olvassuk. Krisztus váltott meg minket, a törvény átkától. Nemcsak hogy *betöltötte* a törvényt, mert a törvény alatt született, hanem a törvény átkától *megváltott*, amiben benne volt minden betegség, ha olvasod az 5Mózes 28-at.

Szörnyűséges felsorolás, és mindaz, amiről ott nem tesz említést az Ige, az is oda tartozott. A törvény átka minden betegség, minden kín, fájdalom, szegénység. Krisztus megváltott minket ezektől, átokká tétetvén érettünk, mert meg van írva, hogy átkozott minden, aki fán függ. És Krisztust keresztre feszítették. Átokká lett érettünk! Magára vette és *elhordozta* ezeket!

14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

Látod, Isten mindig azon munkálkodott, hogy az *áldás visszajöjjön* az életünkbe! Az átkot *elvitte*, és az áldásokat *visszahozta*, ez a megváltói munka. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon. A szövetség részeseiként azok is áldottak legyenek. Hogy az Ábrahám áldása ebben a drága felszentelt Krisztus Jézusban legyen a pogányokon.

Mindnyájunkon ott legyen ez az áldás, és még tovább megy az Ige: hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által. Nemcsak hogy elvitte az átkokat, hozta az áldásokat, hanem még valamit elvégzett Isten. Hogy a Szellem ígéretét elnyerhessük hit által, hogy a *Szellem beköltözhessen* az ember életébe, a szellemébe!

Egy magasabb fokú műveletet is elvégzett Isten ezzel, *odaadta a Szellemét* az embernek. *Megváltotta, megtisztította és betöltötte* az Ő Szellemével ebben a hatalmas megváltásban. Ahogy olvassuk ezt, nem kerülheti el a figyelmünket, hogy *Ábrahám áldásáról* beszél az Írás. Az Ábrahám áldása. Sokszor van, hogy a figyelmedet megragadja, ahogy az Ábrahám áldására utal. Nekünk meg kell ismernünk, hogy mit takar Ábrahám áldása.

Hogy is volt ez annak idején, mikor Isten kiválasztotta Ábrahámot? Mert tudnunk kell azt, hogyha Krisztusé vagytok – mert írja az Ige –, akkor *Ábrahám magva* vagytok. És az ígéret szerint *örökösök*. Tehát nem a törvény szerint, hanem az ígéret szerint. Az eredendő ígéret szerint lesztok örökösök, amit Isten Ábrahámnak rendelt el.

Az ábrahámi áldásokról egy kereszténynek igenis tudnia kell, mert az *ígéret*ek Ábrahámnak adattak, és az Ő magvának, aki a Krisztus. Amikor most el fogjuk olvasni az ábrahámi áldásokat, akkor nem Ábrahámot fogjuk benne látni, hanem úgy fogjuk olvasni, mintha Isten ezt Krisztusnak mondaná, az Ő magvának.

Mert mondja, hogy nem magvaknak, mint sokról, mert megígérte, hogy annyi lesz a magod, mint a tenger fővenye, hanem *egyről* szól. A magról, aki a Krisztus. És a Krisztusban te ott jelen vagy. Ha az ószövetségi néphez tartozol, ha nem, a pogányokra terjesztette ki az áldását.

Ott mit ígér Isten, milyen áldásokat ígér Ábrahámnak? Alapvető fontosságú, hogy tudjuk, hogy miként vagyunk áldottak? Hiszen azért jött Krisztus, hogy az *Ábrahám áldását valóra váltsa* nekünk, pogányoknak. Hogy beteljesedhessen az Ábrahám áldása a Krisztus Jézusban, a magban. Ő volt a mag. Mit mondott erről az 1Mózes 12-ben?

1MÓZES 12,2–3.

2. És nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.

Azzal kezdte, hogy *nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged*. Ezt Krisztusnak mondja. Nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet. *Jézus neve* mindenekfelett felmagasztaltatott! És neked adatott! Felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel!

Megígérte, hogy nemcsak hogy *megáld* minket, hanem *áldásként kiküld* minket a világra. Áldássá leszünk ennek a világnak. Ez a *küldetésünk* része. Miután mi megismerjük, igenis ki kell mennünk, és áldássá kell lennünk ennek a világnak, mert Istennek az ábrahámi ígéletben ez része. Áldássá tesz minket.

3. És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei.

Ez nagyon fontos, ha ma tudni akarjuk, hogy miért kell *támogatnunk Izraelt*, akkor itt kiolvasható, és nem kell ragozni. Isten így *rendelte*, és ez a Krisztus Jézusban is érvényes. *Megáldom* azokat, akik téged *áldanak*! Mikor *kimondod*, hogy áldott légy, Izrael, akkor ezzel *áldás jött* rád. Mert így van elrendelve. Akik téged átkoznak, megátkozom azokat!

Óva intelek benneteket, hogy Isten felkentjeit, bárkit, akit Isten megáldott, valaha is egy rossz szóval illessétek! Ne tegyétek! Ne támadjátok őket, *áldani szabad csak* őket. Mert az a szó, amit kimondasz ellene, az *visszaszállhat* rád. És akadály lehet az áldásoknak, amit Isten elrendelt a számodra, hogy azokban járjál. Ugyanis így folytatja, hogy megátkozom azt [átok alá kerül az], aki téged átkoz.

És ez Izraelnek és a magnak, Krisztusnak adatott. Megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei. Azt mondja itt az Írás, hogy a Krisztusban összegyűjtöm a föld minden nemzetségeit. Létezik a nemzetség, az *új teremtés*, azon belül minden népet hazavárok, és léteznek azok, akik *azon kívül* vannak. A Jézusban ez az áldás nekik adatott!

Miután ezt megígéri Isten, Ábrahámnak még 25 évet kellett várnia, hogy megszülessen az a gyermek, akin keresztül majd az áldások beteljesednek. Mert hogyan ad népeket és örökséget, ha nincs egy gyermeke se? Azt meg hogy tudnánk elfogadni?

Várta, hogy megszülessen a gyermek. Még 25 évig nem született meg a várva várt Izsák. Meg volt próbálva a hite abban a gyönyörű ígéletben, ami neki adatott. 25 évig várt az ígélet beteljesedésére, és közben *nem adta fel* a hitét!

Nekünk ez az *ábrahámi hit* adatott, hogy soha nem adjuk fel. Soha nem adjuk fel! Bármennyire ellentmondó körülményekkel kell szembenéznünk, a mi hitünk olyan hit, amely *látja Isten ígéreteit* a valóságban, és a hitünkkel nem adjuk fel.

Így született meg Izsák 25 évvel az ígélet után, rajta keresztül jött a mag, akinek az ígélet tétetett. Meg volt Ábrahám próbálva, ahogyan a mi hitünk is néha, ezt tudjuk mindannyian. Nem mondom, hogy ez szüntelen tapasztaljuk, de van, amikor olyan *hitpróbáink* vannak, amikor a hitünkben erősen meg vagyunk próbálva.

Ilyenkor egy kitartó állhatatosságra van szükségünk, hogy végül meglássuk azt, amiben hiszünk, mert az benne van az örökségünkben. Ki tudunk tartani, hogy nem adjuk föl útközben! Csak az látja meg a győzelmeit, aki útközben *nem adja föl*, amiben hisz! Nagyon fontos ezt tudni.

Miután megszületik Izsák, és Istennek gyönyörűsége van abban, hogy valóra válthatta az ígétét, a *legdrágábbat kéri el* Ábrahámától Isten. Vidd fel a te fiadat, és áldozd meg azon a hegyen, amit mutatok néked! Akire 25 évet várt! Akiben az összes reménysége volt, hogy majd az ígéretek abban kiteljesednek! Azt mondta Isten, hogy vidd fel az oltárra, és áldozd meg nekem!

Miután megvan, amiben hiszünk, nagyon kell vigyáznunk, hogy ne váljon istenné az életünkben! [Ne az legyen az istenünk, ne az legyen az első helyen, mert bálványá válhat!] Istennek mindig a helyén kell lennie, az első helyen! Minden áldás, amit adott, az utána következik, és ha Isten azt elkéri tőlünk, akkor oda kell tudnunk *helyezni az oltárra*.

Ábrahám ezt *nagy engedelmisségben* tette, és Isten valami *csodálatos esküvel* megerősíti az engedelmisségéért az előtte tett ígétet. Ábrahám mondhatta volna, hogy Uram, ezt ne kérd tőlem! Olyan rég vágyakozom erre az ígéretre, és most végre beteljesedett! Miért pont Izsákot kéred tőlem, nem lehetne valami más? Eszébe sem jutott, hogy alkuba kezdjen Istennel! Ilyen engedelmisséget tudott mutatni Ábrahám!

A mi *álmaink beteljesedésének* is nagyon fontos része ez az *engedelmisség*. Nagyon fontos része. Az engedelmisséget *nem lehet megkerülni*. Ez kötelező rész ahhoz, hogy az áldások kiteljesedjenek. Az ígéretek a 12. fejezetben mondja.

És a 22. fejezetben pedig Isten megerősíti az Ábrahámnak tett ígétet, miután az engedelmisségét kijelentette, egy esküvel. Amikor Isten *esküt tesz*, az egy oly hatalmas dolog, hogy nincs fölötte, ami azt semmissé tudná tenni. (Könyökünkben is ott van a gyógyító kenete Istennek, nagyon erőteljesen.)

1MÓZES 22,16–18.

16. És monda: Én magamra esküszöm, azt mondja az Úr: mivelhogy e dolgot cselekedted, és nem kedveztél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek:

Engedelmisséggel felvitte az oltárra. Megesküszöm, mondja az Úr:

17. Hogy megáldván megáldalak téged, és bőségesen megsokasítom a te magodat, mint az ég csillagait, és mint a fővényt, mely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.

18. És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedté az én beszédemnek.

Megismétli az áldását. Még kapunk itt valamit, amit az előző ígétben nem olvastunk: És a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját. Ez az, amiben az *uralmunk* megvan. Az ellenség akkor jöhet ki, ha én mondom, és oda mehet, ahova én *megengedem*! És ha megparancsolom, hogy menjen vissza, akkor *vissza kell mennie*, mert az ellenségek kapuját én birtokolom Krisztusban. Krisztusban! Isten erre felesküdt.

Neked adom ezt az ígétet, a magod örökség, és ez a magod a Krisztus – ahogy olvastuk. A magod örökség szerint fogja – ez egy hatalmas örökség – bírni az *Ő ellenségeinek kapuját*. Nem mehet akárhova, csak a te parancsszavadra. Amit te mondasz, annak teljesülnie kell, mert te *birtokolod* azokat a kapukat!

Megparancsolhatod, hogy menjen vissza a pokol kapujához, ahonnan jött, és az életedet engedje el, a szeretteid életét engedje el, és erre a *parancsszóra* az ellenségnek engedelmeskednie kell! Benne van az örökségünkben, az 1Mózes 22. óta meg van írva, a Jézus Krisztusban!

Bátor legyél ebben, és *használd ezt a hatalmadat*, mert Isten erre esküt tett, és a magban, Krisztusban beteljesítette! Az *Ábrahám áldását* a Krisztus Jézusban nekünk adta! Parancsolhatsz az ellenségnek az isteni természet hitével, az új teremtésben! Ez meg van koronázva!

Ez egy teljhatalom, és működik, mert van egy főpapunk, akinek gondja van rá, hogy minden imád beteljesüljön, és minden hittelt elmondott parancsszó *beteljesüljön!* Nem lettünk magunkra hagyatva ebben a világban. Ezt látjuk-e?

Ha igen, akkor egy kicsit menjünk tovább, hogy *Isten jósága* miként teljesedik ki ezek után? Izrael népe az egyiptomi fogságból kikerül – az is Istennek egy nagy kegyelme, hogy kihozta őket! Egy 11 napig tartó úton mehettek volna be az ígéret földjére, ám ez 40 évig tartott nekik. Keringtek, és keringtek a hegyek körül, és nem tudtak bejutni az ígéret földjére. Az ígéretek birtokában voltak, és *mégsem teljesedtek be* úgy az ígéretek, ahogy lehetett volna.

Hogy ne jusson ide az életünk, ezért tanulságként megnézzük, hogy hol tévesztették el, csak röviden. Utólag mindenki bölcselkedik, főleg, ha meg van írva a Bibliában. Ha az ember erre rálát, akkor *bölcsőbb lesz*, és nem követi ugyanazt el. Jézus nevében.

Tanulunk ebből. Nem azért, mintha most nagyon bölcselkednénk, hogy mennyivel okosabban lettünk volna, ha ott vagyunk? Ki tudja? De *tanulást* *merítünk* belőle, arra mindenképpen jó lesz. Bölcsességet fogunk olvasni, hogy mi az, amire vigyáznunk kell, amikor Isten ígéreteinek a birtokában vagyunk, ilyen ígéretek birtokában, amit az előbb felolvastam nektek. Látni akarjuk ezeket az ígéreteket valóságban, az életünkben.

Szeretnénk, ha *kiteljesednének* ezek, hogy a parancsszavunkra – úgy, hogy meg van írva – az ellenség meghajol és eltávozik. Ha szólítjuk ezeket az anyagiakat, akkor pedig jönnek, és az angyali birodalom is, a Jézus nevére azokat megcselekszi, amiket szólunk, amikor Isten Igéjét szóljuk. Egy *hatalmas gépezet működik* a teljességünk érdekében, hogy be tudjunk menni abba a teljességbe, amit Isten nekünk adott.

Isten kémeket küldött. Mondta Mózesnek, küldjön ki tizenkét kémet, minden nemzetségből egyet, és kémleljék ki azt a földet, amikor Kádes Barneába értek. Menjetek be, és kémleljétek ki azt a földet, hogy valóban olyan jó föld-e, ahogy mondtam nektek? Nézzétek meg! Ezek a kémek, amikor visszajöttek, *kétféleképpen beszéltek*.

4MÓZES 13,27–34.

27. Így beszélének néki, és ezt mondák: Elmentünk arra a földre, amelyre küldöttél minket, és bizonyára tejjel és mézzel folyó föld az, és ez annak a gyümölcse!

Ugye milyen csodálatos? Isten nem hazudik, amikor az ígéreteit adja. Valóban olyan az a föld, ahogy mondta nekünk Isten.

28. Csakhogy erős az a nép, amely lakja azt a földet, és a és a városok erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott.

Mondd te is: csakhogy! Van itt valami, amivel nem számoltunk, mondták a kémek. Csakhogy erős az a nép. Vagyis ott laktak népek. Erős az a nép, amely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak, és felette nagyok, sőt még az Anáknak fiai is ott laktak.

Tovább sorolják, milyen népek laknak még, tehát nem lakatlan föld volt, meg kellett küzdeni, birtokba kellett venni azt, amit Isten nekik adott. Ez a Kánaán földje nem a mennyország képe a keresztény számára, hanem az *új teremtés ígéretének* a valóra váltása itt a földön. Mert, ahogy olvassuk, hogy Krisztus megváltott minket a törvény átkától, és megáldott minket az ábrahámi áldásokkal. És akkor nézzük, hogy hol van ez az életünkben?

4MÓZES 13,27–34.

29. Amálek lakik a dél felől való földön, és hitteus, jebuzeus és emoreus lakik a hegyeken; a tenger mellett és a Jordán partján pedig kananeus lakik.

30. És jóllehet Káleb csendesíté a a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal;

Az ígéret földjének kikémlése folyik. Ott van az ellenség, és mindent el akar követni, hogy ne tudjunk bemenni oda. Ennek a párhuzamos példája. Sorolják a kémek, hogy mennyi ellenség van a Jordán partján, a tenger mellett, és bent a földön is.

31. És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal;

Vagyis két kém volt, aki azt mondta, hogy *attól függetlenül*, hogy mit láttunk odabent, igenis *képesek vagyunk* arra, hogy amit Isten mondott, azt birtokba tudjuk venni. Ez volt a két kémnek, Kálebnek és Józsuének a jelentése. Bátran felmehetünk, mondd velem! Nincs mitől félnünk, elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal.

Nincsenek kétségek, hogyha egyszer Isten szólt. Szeretné az ellenség, ha a kétségeket forgatná a fejedben naphosszat, de nekünk kétség nélkül oda be kell menni! Bátran tehetjük, Isten szavára, Isten ígéretére mert ezek az ígéretek a mieink. Valóságba válthatók, bemehetünk arra a földre.

32. Mindazáltal a férfiak, a kik felmentek vala vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál.

Vagyis a tíz kém ezt mondta: *Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál*. Mert óriások voltak, és azt gondolták, hogy mivel ők nagyobbaknak látszanak, ezért erősebbek is.

33. És rossz híret vitték annak a földnek, amelyet megkémléltek, Izrael fiaihoz, mondván: Az a föld, amelyen általmentünk, hogy megkémléljük azt, olyan föld, amely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, amelyet láttunk azon, szálás emberekből áll.

Óriások voltak.

34. És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.

Amikor jönnek a megmérettetéseid, nagyon kell vigyáznod, hogy bár az a dolog, amivel szembesülsz, talán valami megoldhatatlanul nagy problémának tűnik, de *nehogy a te hited eltörpüljön*, miközben azt a problémát nézed! Nehogy sáskányi hited legyen – úgy tűnjön magadnak –, mert benned *isteni természet* van jelen! Így olvastuk, ezzel kezdtük, hogy isteni természet és isteni hit van benned.

Úgyhogy bármivel szembesülsz, akármekkora óriások vannak ott azon a földön, és bármennyire ijesztget az ellenség, te soha ne ess ebbe a hibába, hogy azt mondd magadról, hogy én csak egy kis sáska vagyok ehhez képest!

És így folytatja, hogy az ő szemeikben is olyanok voltunk. Nos, ezt meg honnan tudta? Ezt már csak hozzáképzelte, mert magát olyan semminek látta. Azt mondta, hogy én egy kis semmi vagyok ehhez, és az ő szemében is biztos úgy van, ahogy én gondolom – és teljesen megadták magukat. Azt mondták, hogy mi arra a földre be nem mehetünk. Pedig Isten megesküdt, Ő mondta, hogy menjenek, mert az az övék. Tejjel, mézzel folyó Kánaán.

Látod a jelentést? Két kém azt mondta, hogy *bátran fölmehetünk*, miénk az, megnyerjük, és bevesszük azt a földet, miénk lesz az, kétség nélkül így van. Ugyanennyi erővel a másik tíz kém is jöhetett volna ilyen jelentéssel, és mégsem jött, mert *megtorpantak* amiatt, amit láttak, és az ellenség hitetése folytán.

Az *ellenség hitetése* az, hogy meggyőz arról, hogy ő az erősebb, miközben benned Isten természete, és Isten hite van, és az munkálkodik a javadra, akármekkora óriásokkal kell is megmérettetned.

Nézzük meg, Isten hogyan válaszolt erre a *kishitűségre*. Mondhatnánk, hogy ó, szegények, hát inukba szállt a bátorság! – és védelmezhetnénk őket. Nem is mentek be egyébként arra a földre, mert ahogy mi *válaszolunk* egy helyzetre, az lesz a mi *örökségünk*. Nagyon kell erre figyelni! Nézzük, Isten hogy válaszolta meg – és ebben van a tanulság.

Isten azt mondja nekik, hogy ez egy gonosz jelentés, és ez egy gonosz gyülekezet – ha elolvasod a következő fejezetet. Gonosznak nevezte azt a *látásmódot*, ahogy ők ezt jelentették. Azt mondta, hogy: *Nem látják meg azt a földet, amely felől megesküdtem*.

Mit tehetett volna Isten többet, minthogy esküt tett, és kijelentette az akaratát? Azt mondta, hogy menjetek be, nektek adom, vegyétek birtokba! Azt mondja Isten, hogy nem látják meg azt a földet, amelyről megesküdtem az ő atyáiknak, senki nem látja meg ezt azok közül, akik gyaláztak engem!

Nagyon kemény beszéd. Pedig csak annyit mondtak, hogy csak kis sáskák vagyunk, és az ő szemükben is azok vagyunk, nem vagyunk képesek erre. Mert *látás szerint* megmérték a helyzetet, és az nagyon sokszor *megettévesztő* tud lenni.

Amit hallunk, amit látunk, ami kézzelfogható, aszerint döntünk, miközben Isten ígéretei, Isten hite és természete ott munkálkodik bennünk a *javunkra*, de mi földadjuk, a rossz jelentést elfogadjuk. Isten azt mondja, hogy ezek *gyaláznak* engem, akik így beszélnek.

4MÓZES 14,28–29.

28. Mondd meg nékik: Élek én, azt mondja az Úr, hogy éppen úgy cselekszem veletek, amiképpen szólottatok az én füleim hallására!

Isten ott volt, amikor így beszéltek: Oda nem mehetünk be! Nem tudjuk bevenni azt a földet. Semmik vagyunk az ő szemükben, meg a saját szemünkben is.

Ha *Ő küld* egy helyre és így beszélsz, akkor azt mondja Isten, hogy gyalázkodtál, mert ezt sértésnek veszi. Másrészt azt mondja: így beszéltél, *így is lesz* neked. Így fogok veled cselekedni, ahogy a fülem hallatára beszéltél. Éppen úgy cselekszem veletek, amiképpen szólottatok az én fülem hallatára. Azt mondja Isten, hogy meglesz neked, *amit mondtál* – ugye, ezt maga Jézus is tanítja.

Pontosan úgy lett nekik, elhullottak a pusztában. Nem tudtak bemenni az ígéret földjére, negyven évig keringtek, és nem engedte be őket Isten, mert így beszéltek. Azt mondta, gyaláztatok engem. És mivel gonoszul szóltatok ellenem, ezért azt teszem veletek, amit mondtatok. Nem volt hitük Isten ígéreteiben.

4MÓZES 14,28–29.

29. E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, akik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, húszesztendőtől fogva és azon felül, akik zúgolódtatok ellenem.

Nem mentek be oda. Nagyon tanulságos dolog ez. Megmutatja nekünk, hogyha Isten szava *úgy írja*, hogy azok az áldások az enyéme, akkor nem engedhetem meg magamnak, hogy ellenkezőképpen szólok, mint ahogy Isten Igéje mondja. Mert akkor Istent elvesztem, mint partnert az úton, és Ő a segítőtársam.

Ő az, aki el tudja végezni az Igét. Ő az, aki be tudja *tölteni* az Igéjét. Ő az, aki meg tudja cselekedni. Ő mondta. Az Ő szikrája, hogy ezt küldte nekem, az Ő *akarata* ez, és ha nem így szólok, akkor nem lesz meg nekem. Bár megígérte és esküt tett rá. Felesküdt rá és megcselekedte, az *árát kifizette*, de nem fogok abban járni, ha nem úgy szólok! *Szela*. Itt beírjuk a szívünkbe. *Szela*. Ezen *gondolkodnunk* kell! Ámen.

Isten ígéreteit valaki megsámolta, az egyik tanító, és én elhiszem, hogy *7487 ígérete* van lejegyezve a Bibliában. Ez csak egy volt, hogy beviszlek benneteket arra a földre, a tejjel és mézzel folyó Kánaánba, és ott fogtok lakozni. Ez csak egy ígérete volt Istennek, amit nem tudott valóra váltani abban a gonosz nemzetségben, pedig megígérte.

Ha látjuk, hol tévesztjük el, és ha megértjük, hogyan kell Istennel együttműködnünk, akkor mind a *7487 ígérete valóra válhat* az életünkben. Ez pedig *óriási gazdagság!* *7487 ígérete* hangzik el a Bibliában. Hogyan válhatnak valóra ezek az ígéretek az életünkben?

Hiszen a szellemi birodalomban úgy tekint rá, hogy Ő ezeket *elvégezte*, megáldott minket minden szellemi áldással a Krisztusban. *Megáldott*, vagyis azt mondta, hogy ezt a földet neked adtam, vedd birtokba! Kezdünk megértést venni, hogy *mit kell tennünk* ahhoz, hogy ez valóban a miénk legyen?

Nézzük, hogy a Zsidó levélben mit mond a Szentírás az ígéretek beteljesedéséről! Vegyük tudomásul, hogy amit Krisztusban elvégzett, azok ígéretek az Ő szájából, amelyek beteljesednek az életünkben, hogyha fogadókészség van a részünkről.

A *fogadókészség* a részünkről, hogy elfogadjuk azt a hitünkkel, hogy együtt munkálkodunk Istennel. Ez a mi részünk, mert a hitetlenséggel, a gonosz szóval, amikor ellene mondunk az Ő akaratának, azzal nem tud együtt cselekedni az Úr. Ez nagy világosságot fog hozni azoknak a keresztényeknek, akik még nem járnak-azokban az áldásokban.

ZSIDÓ 10,35–39.

35. Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van

Honnan vesszük a *bizodalunkat*? Onnan, hogy az *Igéből olvassuk* Isten ígéreteit, és *hit ébred* a szívünkben. Reménységet kapunk, egy erős reménységünk lesz abban, hogy ez a mi életünkben valósággá válik, valóságba jön.

Miközben ezekkel az *ígéretekkel karöltve járunk*, és nehézségeken megyünk át, nem látjuk még, amiben hiszünk. Még mindig nem jött meg, még mindig nem született meg Izsák! Eltelt

huszonnégy esztendő, és nem látjuk azt a huszonötödiket, hogy majd akkor jön Izsák – azt mondja az Ige, hogy eközben *ne dobjátok el* a bizodalmatokat!

Vagyis te ugyanúgy kelj fel minden reggel, megköszönve, hogy ez az a nap, ezen a napon Isten valami *csodálatosat cselekszik* az életemben! Ezen a napon *beteljesednek Isten ígéretei* az életemben! Ez az a nap, amit az Úr rendelt. Megvannak az Ő ígéretei nekem.

Mindennap így kelsz ki az ágyból, miközben még nem látod az ígéreteket. Ne dobjátok el hát a bizodalmatokat! Ha nem így kelsz fel, akkor eldobtad, akkor valahol elvesztetted. Mert közben a *megpróbáltatások felülkerekedtek*, az erejük túlsúlyba került az életünkben, mert azokra tekintünk inkább.

Sokkal könnyebb arra tekinteni, ami a szemünk előtt van, mint belebújni az Igébe, és onnan kivenni a hitet, feltölteni magunkat ezzel a lendülettel, hogy Isten ezt nekem *ígérte*, ez nekem *megvan*. Akkor is, ha nem látom, ez nekem megígértetett! Isten igaz, és *valóra váltja* az ígéreteit, azért dicsérem és imádom Őt, és nem dobom el a *bizodalمامat*! Figyelmeztet az Ige erre, hogy el ne dobjátok a bizodalmatokat, melynek *nagy jutalma* van!

Vagyis, ha ezt meg tudjuk tenni, akkor jön a jutalom. Annak nagy jutalma van, még akkor is, ha utolsó percig nem látod, amíg itt a földön élsz, akkor is meg leszel jutalmazva, hogy kitartottál hitben. A *hitedért* hatalmas koronát kapsz. Nagy jutalma van, jutalom jár érte. A futásunkért *jutalom jár*, és azt örökké hordjuk. Azt senki el nem lopja már tőlünk.

ZSIDÓ 10,35–39.

36. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet.

Mondd, hogy *állhatatosságra!* Igenis köteles vagy *engedelmesen* menni az úton! Mi lesz akkor, ha Isten akaratát cselekszed? *Elnyerjétek az ígéreteket*. Azt mondja Jézus, hogy én tudom, hogy az én Atyám mindenkor *velem van*, mert én mindig azokat cselekszem, amelyek *néki kedvesek*. Vagyis ezt nagyon fontos tudni, hogy azokban a cselekedetekben vagyunk, amik néki kedvesek. Amik pedig nem, azoktól *el kell fordulnunk*.

Jézus szavai ezek: Az én Atyám mindenkor énvelem van. Az én Atyám cselekszi ezeket – mondja –, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek. Itt mit olvasol: *hogyan az Isten akaratát cselekedvén*. Nem lehet *akárhogy* az életünkön végigszökdécselni.

Isten akaratát cselekedvén – vagyis meg kell *fontolni* ezeket a döntéseket, lépéseket, amiket hozunk az életben. A hitünk szerint kell meghozni ezeket a döntéseket. Itt van, hogy az ígéreteket, amiket Isten tett, el lehet nyerni, és azt is leírja, hogy hogyan. Maradj állhatatos, legyél kitartó, Isten *akaratát cselekedd*, és akkor nem marad el, hogy *elnyered az ígéretet!*

37. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön és nem késik.

Eljön az a várva várt pillanat, amikor a vőlegény és a menyasszony találkozik. Addig pedig legyél állhatatos, *tartsál ki az ígéretekből*, és cselekedd az Ő akaratát! Mert aki eljövendő, eljön, méghozzá nagyon gyorsan. Kevés idő – azt mondja.

A Szellem pezsdülése érzékelhető, ahogy csak szólok erről. Tudod, hogy Ő mennyire vágyakozik erre a pillanatra? Jobban, mint te. És mi is vágyakozunk, bennünk is itt van ez a vágy a találkozásra, de Ő annál jobban vágyja ezt.

De elrendelt idő van. Ádám *hétezer évre* kapta bérletbe a földet, de kiadta a kezéből. Annak az időnek le kell járnia, nekünk pedig hitben ki kell tartanunk addig, hogy az ígéretet valóságba jönnék az életünkben. Ámen. Eljön, és nem késik.

ZSIDÓ 10,35–39.**38. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.**

Az isteni életet *csak hitből* lehet élni, és megkaptuk ezt az isteni hitet hozzá. És aki meghátrál – nagyon fontos, hogy ezt lássuk –, *abban nem gyönyörködik a lelkem*. Isten azt mondja: ha te feladod, akkor is ugyanúgy foglak *szeretni*, a gyermekem maradsz és örökséged van. De nem tudok gyönyörködni benned, ha feladod, mert én a *győzelem Istene* vagyok. Az elrendeléseimet mind szeretném valóra váltani az életedben. Állhatatos hittel *tartsál ki*, mert abban gyönyörködik az én Szellemem!

Bennünk kell lennie a buldog kutyák *célratörő hitének*. Az erőszakosok veszik el azt. Az *erőszakos hit*, a *célratörő hit*. Nem adjuk fel, az a miénk, *megragadjuk*, megvan nekünk! Állhatatosak vagyunk, amíg meg nem látjuk. Látod ezt a *hozzáállást*? Kik mennek be az ígéret földjére? Akik egy ilyen jelentéssel mennek végig. Ugyanazon az úton ment végig mind a tizenkét kém, de másként jöttek vissza.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Nézd meg, hogy a hit embere vagy azért, hogy életet nyerhessél. Ez az isteni élet. Ennek az isteni életnek meg kell látszódnia az életünkön, meg kell látszódnia a testünkben, meg kell látszódnia az izületeinkben, a csontjainkban, a keringésünkben. A *gyógyulásunk tény*, kifizetett ár van érte. A sebekben gyógyulásunk van.

Ez az élet úgy fog meglátszódnia a testedben, hogyha a meghátrálást elfelejtetted és *célratörő* vagy, állhatatos vagy, és *kijelented*, hogy te bementél arra a földre, te gyógyult vagy. Nem tekinted a tüneteket, nem tekinted az óriásokat, akik azon a földön laknak, nem fogsz megrettenni. Te gyógyult vagy, te bementél oda a Kánaán földjére, neked az megvan.

Nos, ebben a hitben gyönyörködik Isten. Miközben nem látod, mert ez hitből van. Ez a *hit* tudja felgerjeszteni, hogy tudsz *örvendezni* a körülmények ellenére. Mindenki csodálkozik, hogy mi a manónak örülsz ennyire. Meggyógyultál? Hol van? Mutasd meg!

És akkor te azt mondod, hogy hitben vagy. Neked ez megvan, *be van írva* a belső emberedbe, hogy így van, senki el nem lopja tőled, mert te hiszel. Isten hűséges, az ígéreteit neked adta. Megfizette az árat érte, te hiszed, és erre jön egy korona az életedre.

Állhatatosságra van szükségetek. Hatalmas dolog, ha ezt megértjük. Istennek *minden helyzetünkre van ígérete*. Ha azt mondják, hogy félelemmel telve az utunk, mindenhol csak félelmek vannak, az egész világon félelem és mindenféle ijesztgetés van, erről szólnak a hírek mind, kérdezd meg az ördögtől, hogy melyik úton akar téged vinni? Olvasd fel neki utána az Igét, hogy az Írás mindenre *előre felkészített* téged, bármivel is próbál ijeszteni.

Nagy tűz lesz, nagy árvizek lesznek, ez lesz, az lesz? Mondd meg neki, hogy *meg van írva*: Mikor vízen mész át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak. Ha tűzben jársz, nem égsz meg. Melyiket választod, ördög? Én mindegyikben *megtartatom*!

Meg van írva! Ha vizeket hozol, azon sem egyedül megyek át, ha folyókon, akkor is az *Úr velem van*. Ha tüzeket hozol, meg van írva, hogy nem égek meg. Mit választasz, melyiket szeretnéd? Na, gyere és mérkőzzünk meg!

Isten Igéje az én *oltalmam*, és én hiszem, hogy így van nekem. A félelmeknek vége az életemben. Jelentsd ki! Kinek milyen rögeszméket hoz, hogy így lesz, úgy lesz. Nem úgy lesz! Úgy lesz, ahogy meg van írva! És *minden más meg van tiltva* az életedben! Ez a hit beszéde.

És neked meg kell tudnod *válaszolni* az ördögnek. Ez a hit beszéde. Ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged. Ez így van megírva. Mert én vagyok az Úr, a te Istened, Izraelnek szentje, a te Megváltód. Izraelnek a szentje.

Hogyha kárhoztatás alá akar tenni az ördög, akkor hogyan fogod neki megválaszolni az Igét? Meg van írva, hogy áldjad én lelkem az Urat! Vagyis *lelkem*, állj vigyázzba, és áldd az Urat! Mielőtt kétségbeesnél, kezd el *áldani az Urat!* Ez megint a te részed.

Áldjad én lelkem az Urat, és el ne felejtkezzél semmi jótéteményéről. Vagyis mire gondolunk ilyenkor, amikor jönnek a kísértések? El ne feledkezzél az *Ő* jótéteményéről! Mik az Úr jótéteményei? Utána ezt sorolja.

Megbocsátotta minden bűnödöt, meggyógyította minden betegségedet. Ördög, melyiket választod? Tessék, válasszál! Kárhoztatni akarsz? *Megbocsátotta* minden bűnömet. Fájdalmat akarsz hozni? *Meggyógyította* minden betegségemet. Melyiket választod?

Ha azt szólod neki, ami meg van írva, akkor ahogy Jézust kísértette és elment, miután minden kísértését megpróbálta, tőled is *el fog távozni* – egy időre. Nehogy azt hidd, hogy végleg! *Egy időre!* Azután ha újra jön, akkor újra tudnod kell, hogy mi van megírva.

A Biblia nem ígéri nekünk, hogy itt még mennyei földeken járunk, itt a földön járunk. De tudnunk kell, ami meg van írva! Ha azt *szólod*, ami *meg van írva*, akkor el kell mennie. Az Igére meg kell *hajolnia*, a Jézus nevében.

Azt fogja mondani, hogy koldusbotra jutsz. No, figyelj ide ördög! Azt mondja, hogy gazdasági helyzetek, munkanélküliség, elbocsátások, és így tovább. Figyelj ide, ördög! Tudod, mi van megírva a Zsoltárok 37,25-ben? – és idézed neki, ami meg van írva. Ezt nem te mondtad, ezt az Úr szája mondta, az Úr ereje áll mögötte, és megcselekszi azt.

Ott az van írva, hogy ifjú voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, sem, hogy a magzatja kenyeret kéregetett volna. Úgyhogy sem én, sem az én magzatom ki nem megy az utcára koldulni, mert az Úr van velem, és én elvettem azt a magot, és *százaszoros termést* aratok. Most mit fogsz hozni nekem? Elsomfordál.

Tudnod kell, hogy mi van megírva. Az én *Istenem betölti* minden szükségemet, meg kell válaszolni ezekre a helyzetekre. És *Ő* el fogja juttatni hozzád a szükségeidnek a betöltésére az *Ő* gazdagsága szerint. Tudod, hogy *Ő* a *leggazdagabb Isten*, nincs fölötte?

Kicsoda olyan Isten, mint Te vagy? – mondja. Kicsoda olyan Isten, mint a Jesurun Istene? [5Móz. 33,26] Nincs hozzá hasonló Isten, be fogja tölteni a szükségeidet az *Ő* gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.

Mikor fogsz bemenni arra a földre? Ha ezeket *szólod*, és nem gonoszul szólsz ellene, hogy ó, már megint elbocsátások voltak, meg már megint így, meg úgy. Nem fogsz bemenni arra a földre, pontosan úgy, ahogy ők sem mentek be, hanem elhullottak.

Tessék *megragadni*, amit Isten szól! Természetfeletti Istenünk van, és csak úgy tudja betölteni az Igéjét, ha *hittel szólod* azt, mert *Ő* egy természetfeletti Isten. Természetfeletti *források* Istene.

2KIRÁLYOK 3,17.

17. Mert ezt mondja az Úr: Nem láttok sem szelet, sem esőt, és mégis e patak megtelik vízzel, hogy ihattok mind ti, mind a ti nyájakok és barmaitok.

Honnan hozta a vizet? Sem szél, sem eső, sem vihar, sem fellegek nem voltak, és a patak megtelt vízzel. Honnan hozta? *Természetfeletti*. Honnan fogja neked hozni az izraeli utadra

a pénzt? Természetfeletten. Ha hitben vagy és kint van a helyed, és rendelésed van, az el fog jutni hozzád, a Jézus nevében! Ez a hit szava.

A *hit útja*, isteni természet. Legyen, és lett! Megparancsolta. Hollók fognak táplálni, ha kell. Előteremti a föld alól is, ha kell. Sem szelet, sem esőt, sem vihart nem fogsz látni, és telve lesz vízzel az a patak, hogy legyen mit inni. Hogy ihattok ti és a ti nyájaitok? Nem hagyja szomjazni, az Ő népet. Rengeteget van imádságban ez az igevers.

Uram, honnan jött ez a rengeteg áldás, amikor nem lehet látni az anyagi fellendülést az országban? Nem a te dolgod! Ő természetfeletti módon *eljuttatja* hozzád, ha *hitben vagy*, ha hűséges vagy, és azt cselekszed, ami *neki kedves*.

Megígérte, úgyhogy nincs mitől félnünk. Ezt kell felfognia Isten népének, hogy nincs mitől félnünk, és nincs mitől remegnünk, mert ha a *félelmeknek* és a remegésnek helyet adunk, akkor Isten *nem tud cselekedni*. Akkor nem tudja megcselekedni.

2KORINTHUS 1,20.

20. Mert Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett igenné és Őbenne lett Ámen-né az Isten dicsőségére miáltalunk.

Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett igenné, és Őbenne lett Ámenné, vagyis melyiket választod a hétezer közül? Valamennyi ígérete Őbenne – Őbenne vagy? – igenné lett, és Ámenné lett az az ígélet neked, hit által.

Kell hozzá a *hited*, mert ha nincs ott a hited, akkor nem fog menni. Így szól az Ige, pontosan: *Isten dicsőségére miáltalunk*. Ha nincs ott a hitünk, akkor Isten hiába tette a hatalmas és dicsőséges, igen becses és nagy áldásait, nem fogod látni.

Tanulság a mai napból, hogy *ne szóljunk gonoszul*, ne szóljunk hitetlenséget, ne legyünk gonosz gyülekezet! Ki volt a gonosz gyülekezet? Aki Isten *akarata ellen* szólt. Őket nevezte Isten gonosz gyülekezetnek.

Mert minden *hivalkodó beszédért* számot kell adni. Számot adnak az emberek egy napon. Ezt Jézus mondja a Máté 12-ben, a 36-os versben pedig azt írja, hogy számot adnak az ítélet napján. Vagyis ez azt jelenti, hogy minden *kimondott szó*, amit egy helyzetben kimondasz, az elkísér téged addig a napig, amíg ez a *számonkérés* el nem jön.

Jézus azt mondta, hogy számot kell adni érte. Vagyis a *kimondott szavaink* körülöttünk vannak, és *szellemi erőt* képviselnek. Mit fogunk kimondani? Isten ígéreteit, mert szeretnénk valóságban látni, vagy az ellenség munkáit fogjuk magasztalni? Mit fogunk kimondani? Döntsük el! *Mit szeretnénk látni?* El kell döntenünk!

Ezek a *szavak elkísérnek* minket, hacsak meg nem térünk belőle és el nem átkozzuk azokat. Ha olyan szavakat mondtunk ki egy helyzetben, amit nem akarunk, hogy teremjen, akkor el kell átkozni [hatástalanítani]. Gyökeret nem verhet, nem teremhet, kiszárad az életemben, ha rajtakaptad magad, hogy valami ilyet mondtál. Csak *Isten Igéjét* szabad szólani, mert annak kell valóságba jönni az életedben!

Ugyanis lesz egy nap, amikor odaállít az Úr téged az életed elé, és meg fogja neked mutatni, hogy *mit építettél fel a szavaiddal*. Fogsz látni egy gyönyörű szellemi építményt. Ezek voltak az imáid. Akkor büszkélkedhetsz majd, hogy te csak az Ő Igéjét szóltad. A szellemi imádságokat, az Igét megvallottad, hitben voltál. A látható körülmények ellenére is az Igét szóltad. Fogod látni, hogy *szellemi ház épült a szavaid által*, mert ez egy szellemi törvény.

Az ároni áldásban azt mondja Isten Mózesnek, hogy mondd meg Áronnak, hogy így tegyék rá az én nevemet Izrael fiaira, és *egy áldást mondat* vele. Vagyis Izrael Istenének a nevét egy áldással kellett kimondani, és úgy rátenni azt Izrael népére, hogy Isten megáldhassa őket, mert Isten az áldások Istene, nem az átkok Istene.

Nem átkokat kellett Áronnak kimondani, hanem áldásokat. *Áldjon meg* téged az Úr, és őrizzen meg téged, és világosítsa meg az Ő orcáját terajtad, és adjon neked békességet. [4Móz. 6,24–26] Ezzel az áldással kellett rátenni Áron főpapnak az Izrael fiaira az Isten nevét. Úgy fejezi be: Azért, hogy én megáldhassam őket. Látod, hogy a kimondott szavak és Isten mit tehetnek az életünkben? Milyen szorosán együtt járnak? Hogy megáldhasson téged az Úr!

Azt gondolom, hogy hajlamosak vagyunk arra gondolni, amikor látunk egy helyzetet, hogy *ki fogja ezt megoldani* nekem? Honnan jön majd a segítség? Miként lesznek ezek a dolgok? És a Róma levélben felhívja a figyelmünket az Írás, hogy *ezt ne tegyük*. Ne tegyük ezt! A Róma levélben a hitből való megigazolásról ír:

RÓMA 10,6.

6. A hitből eredő megigazolásról pedig így szól: Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? Azaz, hogy Krisztust aláhozza;

Vagyis ott vagyunk egy helyzetben, nem tudunk tovább menni, megütközünk benne, akkor *ne mondd* azt a te szívedben, hogy *hogyan lesz* ebből valaha is valami! Mi lesz ebből? Hogy lesz ebből? Honnan jön a segítség? Ki fog nekem majd segíteni? Ne mondd ezt a szívedben! – azt mondja.

Ne mondd ezt a szívedben, hogy a Krisztusért ki megy föl, hogy lehozza a mennyből, vagy ki megy le a föld mélyére, hogy felhozza. Ne mondj ilyeneket! Ne mondj ilyen elképzelhetetlen dolgokat.

Hanem helyette vedd tudomásul, hogy közel van hozzád az a beszéd, az *Ige a te szívedben* van, és a te szívedben van az, ami kell a *megoldáshoz*. A te szívedben, és a te szívedben van a *hit beszéde*, amelyet mi hirdetünk. [Róm. 10,8]

Tudod-e, hogy szorgalmasabbnak kell lennünk ebben mindnyájunknak? Saját magamat is rajtakapom ezen. Legtöbbször a rosszat nem mondom ki, mert ebben már nagyon fegyelmezett vagyok, de azon kapom magamat, hogy *többet* kellene *szólnom az Igét* a helyzet felett.

Mert a nyelvünk hajtja azt a helyzetet, ahogy *kimondjuk* a nyelvünkkel Isten Igéjét, egy *szél-irány* jön létre. Az Úr *akarátának* a szele jön a vitorlánkba és viszi előre azt a dolgot, és viszi, és viszi az Úr akaratába az életünket. Kimondani az Igét a legfenségesebb dolog, és közben Isten gyönyörködik benned. Miközben te állhatatos vagy mindebben, megoldás jön erre.

Egy gyönyörű Igével szeretném zárni. A Róma 3,25-tel, hogy mindez miért valóság az életünkben. Miért valóság ez az életünkben? Ez az Ige közelebb került hozzám, miközben hallgattam róla a tanítást, közelebb jött hozzám. Ezt kívánom ma mindnyájatoknak.

Hogyha már ismerjük ezeket az igazságokat, a Szent Szellem tudja egyedül *megcselekedni*, hogy valamit egyszerűen még inkább beleolt a szívedbe, és *nagyobb bizonyosságod* van benne, mint valaha addig. Jobban bele tudsz kapaszkodni, mint addig valaha, ezt csak Ő tudja megcselekedni. Mert Ő az *Ige szerzője*, és az Ige Ő általa él az életünkben.

RÓMA 3,25.

25. Akit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul az Ő vérében, hit által, hogy megmutassa az Ő igazságát, mert hosszútűréséből elnézte a korábbi időkben elkövetett bűnöket,

Jézusról szól. Ahogy hallgattam az angol verset, egy fordítás szerint szólt a prédikátor, megnéztem, hogy ott egy kicsit másképp van, és segített engem abban, hogy lássam, hogy mit mond itt az Ige. Elmondom nektek.

Ez a Young's Literal Translation, vagyis a *Young* szó szerinti fordítás hozza azt, ami ott áll: *akinek Isten trónszékét állította*. A trónszék az a mercy seat az angolban, ami a kegyelem ládájának a fedele volt. A *szövetség ládája*, ahova be kellett tenni a törvénytáblákat és az Áron kihajtott vesszejét.

Ez volt a ládában, és ezt le kellett takarni egy fedéllel. Ez a fedél volt a *kegyelem fedele*, vagyis egy trónszék, a kegyelem királyi széke, ez a szövetség ládája, amivel Jézus a trónon elfoglalja a helyét. Ez a kegyelem fedele lett meghintve szent vérrel.

Minden évben a főpaprak be kellett mennie a Szentek Szentjébe, és ott a szent vérrel meg kellett hintenie azt a helyet, s a kerubok árnyékolták be két oldalról. Ez az a trónszék, ami a mennyekben Krisztus, az eredeti, a földön csak a másolat volt. A kegyelem trónszéke.

Jézus a kegyelem trónszékét foglalta el. Isten készítette ezt a *trónszék*et neki, az *Ő* szent vérével meghintve. Az Isten vére volt a Krisztus vére. És ez a szövetség ládája fent a mennyben. Ki foglal helyet azon? Az Istennek Fia, és az *Ő* vére rajta. Isten állította ezt a trónszékét, a *kegyelemre* állította.

A kegyelemre lett felállítva ez a trónszék, amelyen *Ő* helyet foglalt és kegyelmet parancsolhat az életünkre. Nem ítéletet, nem kárhoztatást, hanem *kegyelmet* szól. Az *Ő* vérében való hit által tudja megcselekedni ezt. Vagyis tulajdonképpen egy trónszéken foglal helyet a mi Főpapunk, a szövetség ládájának a fedelén, ami egy trónszék, a kegyelem trónszéke.

A kegyelem királyi széke ez a szék. Sokféleképpen hozza az Írás, de ugyanarról a trónszékről van szó. A szövetség ládájának a tetején, ahol a szent vér van. Alul vannak a törvénytáblák, úgyhogy többé nem a törvény szerint kell élnünk, mert a *törvényt eltakarta* Isten, betette a ládába, és *rátette a tetejét*, ennek a ládának a fedelét, és meghintette vérrel.

Úgyhogy többé nem tudják neked azt mondani, hogy nem a törvény szerint cselekedtél, ezért jön a számonkérés! Nem, mert ott van felette a szent vér, és ezen a trónszéken ott trónol Krisztus, aki kegyelmet parancsol az életedre. *Kegyelmet* szól, és kegyelmet oszt.

*Ezt a trónszék*et maga Isten állította kegyelemre, az *Ő* vérében való hit által. Így szól a szó szerinti fordítás. Az *Ő* vérében való hit által. Vagyis, ha hiszünk az *Ő* vérében, akkor ez a kegyelem árad az életünkre.

Amikor imádkozol, akkor mondd, hogy Uram, *a szent vérben való hitem által hiszem a gyógyulásomat*. Uram, a szent vérben való hitem által hiszem a gyarapodásomat! – és akkor árad ez a kegyelem. Uram, a szent vérben való hitem által hiszem, hogy az életem helyreállításra kerül! – és akkor egyszerűen *árad a kegyelem* a kegyelem királyi trónjáról.

De működtetned kell. *Működtetned kell*. A szent vérben való hitednek *hangot* kell adnod, hogy ez a vér érted folyt, hogy ez váltság volt, hogy ez oltalom, hogy ez lüktet az életed felett. Isten keringteti az *Ő* szerelméből ezt a szent vért az életed felett.

Így, aki a kegyelem királyi székén trónol, kegyelmet tud szolgáltatni az életednek. *Kegyelmet* szolgáltat bőséggel. Ezzel kezdtük: *Kegyelem és békesség* adassék nektek – hogyan? – bőségesen! Ezt mondjuk együtt: *bőségesen!* Ezt kívánom nektek, hogy bőséges legyen a kegyelem az életek felett, mert Krisztus ott *trónol* a kegyelem királyi székén!

Adjunk hálát Istennek! Dicsérjük az Urat, mert magasztos, mert jó, Ő fenséges, Ő igazságos. És az Igének a vége azt mondja, hogy meg tudja mutatni az Ő igazságos voltát. *A bűnt nem lehet csak úgy elnézni*, mert a bűnt bűnnek nevezik.

De Isten azt mondta, hogy én helyette a *szent vérre tekintek*, és így az Ő igazságos voltának megmutatására rendelte ezt a kegyelem székét. Az igazságos voltának megmutatására – ez még mindig az Ige –, mivelhogy az Ő hosszútűréséből *túltekintett* a korábban elkövetett bűneinken.

És most kérjük Isten nagy-nagy kegyelmét, hogy ezt megcselekszi az életünkben. Többé nem uralkodik rajtad a bűn, nyitva áll a szentek szentje, bemehetsz oda. Ott a kegyelem trónja, a szent vér, a Főpapunk, a könyörgései, a kegyelem bősége. Így a mi életünk befut Isten *tökéletes akaratába*, a Jézus nevében. Ámen.

Álljunk fel, dicsérjük Őt! Dicsőséget adunk Istennek! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

